

ministerium for at sikre, at udenrigsministeren bliver orienteret om så vigtige forhold, inden udenrigsministeren udtaler sig til offentligheden?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg tror ikke, at vi kommer meget længere i dag, for det er jo simpelt hen et polemisk ærinde, man er ude i.

Som enhver, som har fulgt lidt med i medierne og i debatten, ved, så hævder russerne, at der er disse terrorister og terrorismestænkte, der – som hr. Jeppe Kofod jo selv citerede – muligvis kunne være involveret.

Hr. Jeppe Kofod vil da ikke have, at jeg skal tage ordet »muligvis« som et bevis. Vi er da langt ude. Det eneste, der sker – det er da klart – er, at man siger muligvis, fordi man siger, at hele Maskhadovregeringen er en terroristregering, og så er det klart, at så er Sakajev muligvis også terrorist. Men det er det eneste.

Det, der sker, er jo – og det vil man vide, hvis man har fulgt lidt med i medierne – at både fredag og lørdag og søndag siger jeg til russerne: Jamen så kom med beviser. For Danmark vil selvfølgelig *ikke* huse terrorister. Så vil myndighederne i sagens natur gribe ind, som jeg også sagde i Nævnet.

Kl. 15.05

Ifølge sagens natur har vi ikke terrorister i Danmark. Hvis der var terrorister i Danmark, havde myndighederne jo pågrebet dem, det siger da sig selv; men det kræver nogle beviser.

Man kan ikke få et retssamfund til at køre maskineriet i gang ved at sige muligvis. Så kan alle jo blive arresteret. Hvad er det dog for en retsopfattelse? Jeg bliver faktisk dybt forarget over, at vi skulle arrestere folk på ordet muligvis.

Det, der sker, er, at man om tirsdagen så hævder, at nu har man beviserne, og det giver da en helt anden situation. Og den liste, jeg bliver orienteret om, det er en liste, jeg bliver orienteret om om mandagen, men den har jo ikke fået politiet til at reagere, og PET fortæller mig mandag, at der ikke er noget på nogen. Så hvad er det dog, man vil reagere på?

Det, jeg siger jeg får at vide om tirsdagen, er, at nu er der kommet beviser på Sakajev eller beviser, som har fået politiet til at mene, at nu kan man reagere, hvad man ikke mente frem til tirsdagen. Så jeg føler for så vidt ikke, at der er noget særlig interessant i denne her situation. Statsministeren har jo svaret på alt det andet i forbindelse med rigspolitiet og PET og Justits-

ministeriet osv. Det er jo dér, det skal foregå, det andet er en orientering af mig, og den er først relevant, når man har et konkret bevis. Det er da ikke på ordet muligvis. Jamen dog!

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jeppe Kofod. Det er sidste mulighed for at spørge her.

Jeppe Kofod (S):

Må jeg lige slå fast indledningsvis, at jeg tager ikke stilling til de anklager, der er mod Akhmed Sakajev; det har vi politi og domstole til i Danmark. Og jeg tager slet ikke stilling til nogen beviser, for jeg har ikke set nogen beviser overhovedet. Det tror jeg heller ikke ministeren har. Så altså, denne her diskussion synes jeg bevæger sig på et underligt niveau.

Så hørte jeg ministeren sige for et øjeblik siden, og det er jeg nødt til at spørge til, at man ikke fra Politiets Efterretningstjeneste havde fået oplysninger om mandagen om, at der skulle være terrorismestænkte på den tjetjenske verdenskongres. Så forstår jeg overhovedet ikke statsministerens svar på spørgsmål nr. S 446. Jeg har citeret det flere gange, men jeg gør det gerne igen.

Der står, at Politiets Efterretningstjeneste kl. 15.50 om mandagen den 28. oktober oplyste over for Udenrigsministeriet, at Akhmed Sakajev som den eneste var på den russiske liste.

Det er samme dag, hvor man også opdaterede efterlysningen og udleveringsanmodningen på Akhmed Sakajev, den henvendelse, der kom kl. 15.19 fredag. Den oplysning har man altså fået i Udenrigsministeriet. Derfor er det fuldstændig ukorrekt, det, som ministeren siger her.

Jeg synes altså, der er grundlag for at spørge, om der ikke er behov for en voldsom opstramning, eller i hvert fald at ministeren ser på, hvordan hændelsesforløbet har været, for der er noget, der overhovedet ikke stemmer overens med det, der er i redegørelsen, og det, som ministeren siger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kofod, taletiden er overskredet til den meget gode side. Så er det udenrigsministeren, og så er spørgsmålet slut. Der er ikke flere muligheder, der er stillet to spørgsmål fra medspørgere; det er der ifølge notatet her.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Altså det er jo sådan med hr. Jeppe Kofod, at man altid skal give de samme svar 117 gange